

UZASADNIENIE

Powódka G. G. pozwem z dnia 9 lutego 2015 roku wniosła o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla W. M. w W., XIII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) poprzez wpisanie w dziale II prawa własności tej nieruchomości na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej od dnia 29 maja 2008 roku do dnia 2 czerwca 2011r. W uzasadnieniu powódka podniosła, iż przedmiotową nieruchomość pozwany kupił w trakcie małżeństwa stron w 2008r. i winna ona być objęta wspólnością ustawową małżeńską od tego momentu.

(pozew, k. 2-3)

Powódka w piśmie z 23 marca 2015 roku doprecyzowała powództwo wskazując, iż przedmiotem roszczenia jest wpisanie w dziale II, że przedmiotowa nieruchomość była objęta wspólnością ustawową majątkową małżeńską od dnia 29 maja 2008 roku, a nie dopiero od dnia 2 czerwca 2011r. Uzasadniając wskazała, iż w dziale II prawidłowo było wpisane, że nieruchomość była objęta wspólnością ustawową małżeńską, tylko z nieprawidłową datą. Powódka wskazała, iż obecnie przed sądem toczy się już postępowanie o ustalenie, iż pomiędzy stronami postępowania istniał ustrój wspólności ustawowej małżeńskiej od dnia 15 grudnia 2007 roku tj. od dnia zawarcia małżeństwa oraz ustalenie nieważności umowy intercyzy.

(doprecyzowanie powództwa, k. 14-15)

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 czerwca 2015 roku pozwany uznał powództwo za słuszne i bezsporne.

(odpowiedź na pozew, k. 22)

Pismem z dnia 31 lipca 2015 roku powódka wniosła o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o sygn. akt. V RC 33/15.

(pismo, k. 25)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. G. i J. G. zawarli związek małżeński w dniu 15 grudnia 2007 roku. Przed jego zawarciem strony podpisały intercyzę ustanawiającą między przyszłymi małżonkami rozdzielność majątkową.

(okoliczność bezsporna)

Pozwany nabył nieruchomość położoną w W. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla W. M. w W., XIII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) w dniu 29 maja 2009 roku na podstawie umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności.

(księga wieczysta, k. 8 i 9)

Następnie J. G. umową darowizny z dnia 15 października 2009 roku darował powódce udział w wysokości 1/8 ww. nieruchomości.

(księga wieczysta, k. 8 i 9 v.)

Dnia 2 czerwca 2011 roku strony rozwiązały dotychczasową umowę majątkową małżeńską zawartą i zawarły nową umowę majątkową małżeńską, na podstawie której ww. nieruchomość została objęta wspólnością ustawową majątkową małżeńską.

(księga wieczysta, k. 8 i 10)

Natomiast w dniu 18 grudnia 2012 roku na podstawie kolejnej umowy własność nieruchomości została przeniesiona w całości na G. G.. Aktualnie jedynym właścicielem mieszkania jest powódka.

(okoliczność bezsporna; księga wieczysta, k. 10.)

Stan faktyczny sprawy był między stronami niesporny.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu. Sąd jest jednak obowiązany jest dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W sprawie niniejszej pozwany uznał powództwo, ale zdaniem Sądu jego zachowanie, w kontekście żądania pozwu, było sprzeczne z prawem, co podważało skuteczność dokonanej czynności. Biorąc powyższe pod uwagę należało stwierdzić, że uznanie powództwa przez pozwanego J. G. jest bezskuteczne w myśl art. 213 § 2 k.p.c.

Przechodząc z kolei do merytorycznej analizy sprawy należy wskazać, że zgodnie z przepisem art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. 2001 Nr 124, poz. 1361 tekst jedn. ze zm.) w razie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym osoba, której prawo nie jest wpisane lub jest wpisane błędnie albo jest dotknięte wpisem nieistniejącego obciążenia lub ograniczenia, może żądać usunięcia niezgodności. Podstawową przesłanką dla uwzględnienia powództwa o ustalenie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym jest zatem wykazanie przez powoda, że jego prawo nie zostało wpisane do księgi lub jest wpisane błędnie albo jest dotknięte wpisem nieistniejącego obciążenia.

Powództwo w trybie przewidzianym w wyżej przytoczonym przepisie zmierza do doprowadzenia księgi wieczystej do jej rzeczywistego – a więc aktualnego w dacie orzekania stanu prawnego (np. orzeczenia SN z dnia 30 listopada 1971 r., II CR 525/71, OSNCP 1972, z. 5, poz. 96 oraz z dnia 23 grudnia 1988 r., III CRN 434/88, OSNCP 1991, z. 1, poz. 12, jak też z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKU 43/96, nie publ.). Zadaniem Sądu w postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym jest więc ustalenie aktualnego stanu prawnego, następnie stwierdzenie czy stan ten odbiega od tego jaki ujawniony jest w treści księgi wieczystej oraz ocena czy w przypadku rozbieżności w tym zakresie sformułowane przez powoda żądanie umożliwia doprowadzenie do zgodności stanu prawnego wynikającego z księgi wieczystej objętej pozwem z rzeczywistym stanem prawnym.

Księga wieczysta powinna bowiem dawać pełny i wymierny obraz stanu prawnego nieruchomości w zakresie praw, które mogą być w niej ujawnione, gdzie przez rzeczywisty stan prawny należy rozumieć stan zgodny z prawem materialnym (domniemanie prawne art. 3 ustawy o księgach wieczystych i hipotece).

Ponadto obecnie żądanie uzgodnienia definiowane jest jako środek procesowy ochrony praw podmiotowych określonego kręgu uprawnionych, w granicach zgłoszonego żądania, a nie jako kompleksowa weryfikacja treści księgi wieczystej (wyrok SN z dnia 27.09. 2012 r. III CSK 149/12).

W niniejszej sprawie powódka domagała się uzgodnienia treści księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości przy ul. (...) w W. przez tutejszy Sąd pod numerem (...) poprzez wpisanie w dziale II prawa własności tej nieruchomości na zasadzie wspólności ustawowej małżeńskiej od dnia 29 maja 2008 roku do dnia 2 czerwca 2011r. Powódka

kwestionowała bowiem ważność intercyzy zawartej przed ślubem i uważała, że nieruchomość nabyta w dniu 29 maja 2008r. winna wówczas wejść do majątku wspólnego małżonków, a nie do majątku odrębnego pozwanego.

Tymczasem w rozpoznawanej sprawie, bezspornym było to, od dnia 18 grudnia 2012 roku jedyną właścicielką ww. nieruchomości jest powódka i to ona figuruje aktualnie w księdze wieczystej w dziale II jako właściciel.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd stwierdził, że treść księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości przy ul. (...) w W., prowadzona przez tutejszy Sąd pod numerem (...) odpowiada rzeczywistemu stanowi prawnemu.

W ocenie Sądu, nie istniał zatem stanowiący przedmiot żądania pozwu, a wymagający ochrony prawnej udzielonej na drodze sądowej - stan niezgodności pomiędzy stanem prawnym ujawnionym w księdze wieczystej, a rzeczywistym stanem prawnym.

Żądanie pozwu nie zmierzało do ujawnienia w treści księgi wieczystej **aktualnego stanu prawnego**, tylko dotyczyło wpisów już wykreślonych, a co za tym idzie nie realizowało podstawowej funkcji tego postępowania.

Wobec powyższego brak było podstaw do uwzględnienia powództwa.

Z/ odpis uzasadnienia wraz z wyrokiem doręczyć powódce.